అనుకోని అదృష్టం

గదిలో కుడివేపు గోడను ఆనుకుని రెండు సోఫాలూ, యెడమ వేపు నాలుగు కుర్చీలూ, వుంటాయి. సోఫాలకి యెదురుగా గుండ్రని చిన్న టేబులు వుంటుంది. గోడలకు జాతీయ నాయకుల ఫోటోలు వేలాడదీసి వుంటాయి. ఒక సోఫాలో వసంతి కూర్చుని కూనిరాగాలు తీస్తూవుంటుంది. బయట్నుంచి ఎవరో 'ప్రభాకర్! ప్రభాకర్!' అని పిలుస్తూవుంటారు. వసంత సోఫాలోంచి లేచి కుర్చీలమధ్యగా త్రోవచేసుకునిపోయి 'లేరండి' అని చెప్పేసివచ్చి మళ్ళీ సోఫాలో కూచుని కూనిరాగాలుతీస్తుంది...

ప్రభాకరం : (కొన్నేపు పోయాక వస్తూ) ఏమిటి చెల్లాయ్, మహా ఆనందంగా వున్నావీ వేళ?

వసంత : (లేచి) ఎప్పుడు మాత్రం లేదన్నయ్యా! నీలాంటి అన్నయ్యవుండగా నాకు ఆనందానికేం కొదవ? (నవ్వుతుంది)

ప్రభా : అబ్బో! మాటలు నేర్చావు చెల్లాయ్! సరేగాని, నాన్నగారు యింకా రాలేదా?

వసంత : లేదన్నాయ్... కాని, మీ స్నేహితుడువచ్చి నిన్ను పిల్చాడు.

ప్రభా : ఎవరు? రమణమూర్తేనా?

వసంత : ఔను...

ప్రభా : నేను వచ్చే వేళ అయ్యిందిగా! కూర్చోమన లేకపోయావూ!

వసంత : ఆయన బయటనుంచేపిల్చి వెళ్ళిపోయాడు. లేకపోతే మాత్రం... (బిడియపడుతూ) ఎలా వుండమనగలను?

ప్రభా : (నవ్వి) పిచ్చిపిల్లా! చదువుకున్నావన్నమాటేగాని పాతపద్ధతులు యింకా విడిచిపెట్టలేదు. సరే... నేనలా వెళ్ళొస్తాను. నాన్నగారొస్తే చెప్పు.

వసంత : మరి, కాఫీతాగవా యేమిటి?

ప్రభా : ఊహూ! ఇప్పుడే స్నేహితుడుకలుస్తే, హోటల్లో కాఫీసేవించక తప్పిందిగాదు. (రెండడుగులు వేస్తాడు)

రామబాబు : (ప్రవేశిస్తూ) ఎక్కడికిరా?

ప్రభా : అలా రమణమూర్తి దగ్గరకువెళ్ళదామనుకుంటున్నా నాన్నా!

రామ : చిన్న మాటుంది. కూర్చో (వచ్చి సోఫాలో కూచుంటాడు)

ప్రభా : (తండ్రికియెదురుగా కూచుని) ఏమిటి నాన్నా!

రామ : (వసంతి కేసి తిరిగి) అమ్మాయ్! నాకో కాఫీ పట్రా అమ్మా.

వసంతి : అలాగే నాన్నా (నిష్క్రమిస్తుంది)

రామ : గోపాలంగారిని తెలుసుకదూ!

ప్రభా : హెడ్ గుమాస్తా గోపాలమేనా?

రామ : ఔనురా

ప్రభా : ఊ! తెలుసు... అవుతే ఏం?

రామ : వాళ్ళమ్మాయిని నీకివ్వాలని యేనాటినుండో అతని సంకల్పమట. వూరికే నా ప్రాణాలు తీసేస్తున్నాడు. అతని సంగతి నీకూ తెలిందిగాదు. బాగా పరపతివున్న వాడు. రెండు వేలు కట్నమిస్తాట్ట. వాళ్ళమ్మాయి కూడా బావుంటుంది లక్షణంగా. నేను చూశాను... నువ్వూ చూసేవుంటావు. వూరిలో

ముద్దంశెట్టి హనుమంతరావు

సంబంధం... అన్నివిధాలా నామట్టుకు బాగున్నట్టుంది. మరి నీయిష్టం...

ప్రభా: (చిన్నగానవ్వి) అవసరాలు యెంతటివాళ్ళనయినా యిటే మార్చేస్తాయి సుమా నాన్నా! లేకుంటే గోపాలం లాంటి వ్యక్తి నీవెంట పడ్డం యేమిటి? ఇంతకు ముందప్పుడన్నా నీతో మాట్లాడారా? ఇప్పుడవసరం వచ్చింది గాబట్టి యెంతో సన్నిహితంగా తిరుగుతున్నారు. అయినా నాన్నా, యిప్పుడు నా పెళ్ళికేం తొందరొచ్చింది చెప్పండి. చెల్లాయి పెళ్ళి ముందు కానిద్దురూ.

రామ: అదీ జరుగుతుందిరా అమ్మాయిని యెక్కడికో పై వూరివ్వటం నాకు యిష్టంలేదు, (కొన్నేపు ఆగి బాధగా) మీ అమ్మ చనిపోయాక అమ్మాయిని యెంతో ముద్దుగా పెంచాను. అదేమిటో దాన్ని దూరం పంపటానికి మనసొప్పటంలేదు. గోపాలం దాని కోసం కూడా మంచి సంబంధం చూస్తానన్నాడు నువ్వు ఒప్పుకున్న పక్షంలో.

ప్రభా: (నవ్వి) బావుంది... గోపాలం గారు పెళ్ళిళ్ళ పేరయ్య బిరుదు వహించబోతున్నారన్న మాట! ఒకవేళ నేను ఒప్పుకోకపోతే చెల్లాయికి సంబంధం మానే డన్నమాట. అంతా స్వార్థం!

రామ: మనలో మనం అనుకుందాం... కొస్తయినా స్వార్థంలేనిదే యెవరన్నా యెందుకు శ్రమ తీసుకుంటారు చెప్పు? అందులోనూ యీ కలికాలంలో...

ప్రభా: (చప్పున అందుకుని) అందులోనూ గోపాలం లాంటి వ్యక్తులు. సరేలెండి నాన్నా. నన్ను బాగా ఆలోచించుకోనియ్యండి. చప్పున వున్నపాటున చెప్పేయమంటే యెట్లా? ఇదేం బొమ్మల పెళ్ళి కాదుగా!

రామ: దానికేముంది! ఆలోచించుకోరా! బహుశా ఆయన రేపు సాయంత్రం మనింటికి వస్తాడేమో!

ప్రభా: అలా చెప్పండి... నేను మొదటే అనుకొన్నాను యింటికి రావటం లేదేమా అని... అవసరం అన్న పదానికి వుండే లక్షణాలే అవి. అన్నట్టు కంట్రాక్టరు వాసుదేవరావుతో రమణమూర్తి గురించి మీరు మాట్లాడతామన్నారు... ఏమయ్యింది.

రామ: మాట్లాడాను... ఆయన ప్రస్తుతం యేం సహాయం చెయ్యలేనన్నాడు కొన్నాళ్ళుపోయాక కలవమన్నాడు.

ప్రభా: అన్నట్టు గోపాలంగారు హెడ్ గుమాస్తా కదా అతనేమైనా సహాయం చెయ్యగలడేమో! పాపం వుద్యోగం లేక మూర్తి రోజుకి రోజూ మరీ దిగజారిపోతున్నాడు నాన్నా!

రామ: నాకు మాత్రం తెలీదూ గోపాలంగారితో కూడా ఓమారు అని చూశాను. ఇప్పుడేం అవకాశాలు లేవనేశాడు.

ప్రభా: ఊహూ! సరే.. వస్తా నాన్నా.

(ప్రభాకరం యెడమవేపు వెళ్ళిపోతాడు. అప్పుడే వసంత కుడివేపునుంచి కాఫీ తెచ్చి తండ్రికి అందిస్తుండగా)

తెర

2 వ. రంగం

[సుబ్బారావు గారిల్లు... గది యేమంత శుభ్రంగా వుండదు. ఓమూలగా పాత టేబిలు, మీదగుడ్డలేకుండా వుంటుంది. దానిమీద నాలుగైదు పుస్తకాలు, ఓ పాత అలారం టైంపీసు వుంటాయి. సుబ్బారావు పాతబడిన వాలు కుర్చీలో కూర్చుని వుంటాడు. అతని మొహంలో దీనత్వం వుట్టిపడు

తోంది. రమణమూర్తి లోపల్నించి అగది లోకి వచ్చి మడమలు అరిగిపోయిన చెప్పులు తొడుక్కుంటూ బైటికి పోతూవుండగా]

సుబ్బా: అబ్బాయ్...

రమణ: ఏం నాన్నా (వెనక్కి తిరుగుతాడు)

సుబ్బా: నీ వుద్యోగం విషయం ఏమయ్యిందిరా?

రమణ: నేనుమాత్రం యేంచెప్తాను? ఒకవేపు మీరు ప్రయత్నిస్తున్నారు. నేను కాళ్ళరిగిపోయేలా తిరుగుతున్నాను. అటు ప్రభాకరం, వాళ్ళ నాన్నగారు కూడా ప్రయత్నిస్తున్నారు. కాని నా అదృష్టం పండలేదు.

సుబ్బా: (విచారంతో) నిజంగా, మన రోజులేం బావుండటంలేదురా. నువ్వయినా యేంచేస్తావు? రోజురోజూ నాకు సమస్యలు అధికమై జీవితం నిండా రోతపుట్టుతోంది కూడాను. ఇంత పెద్దకుటుంబం... నాఒక్కడి సంపాదన ...... ఏంసరిపోతుం దీగడ్డురోజుల్లో? ఎంతని అప్పుచెయ్యటం? మనకు తీర్చేతాహతువున్నా, లేకపోయినా, యిచ్చేవాళ్ళుండాలిగా! ఏదో నువ్వు చేతికి అందివచ్చావనుకుంటేసరికి వుద్యోగం దొరకటం రాజపదవిదొరికినంత దుర్లభంగా వుంది. ఏమిటోఅంతా?

రమణ: (చిన్నబుచ్చుకొని) ఏంచెయ్యను నాన్నా! నాకూ యెంతోబాధగావుంది... ఇంత చదువు చదువుకుని యెందుకూ వుపయోగపడాను కాదుకదా అని...రోజంతా యిక్కడా అక్కడా, తిరగలేక చస్తున్నా. ఎవరు ఓకాస్త ఆశచూపించినా, అక్కడికి వాళ్ళు మళ్ళీ లేదనేవరకూ తిరుగుతూనేవున్నా అభిమానం చంపుకుని.

సుబ్బా: నేనుమాత్రం కాదంటున్నానా? నువ్వు అన్నివిధాలా ప్రయత్నిస్తున్నావు. ఫలించకపోవడం మన దురదృష్టం (ఆగి) మన ప్రభాకరం నాన్నగార్నే పట్టుకోరా! నేనూ ఓమారు వెళ్ళి చెప్పాలనుకుంటున్నాను...ఆయనకి యీ వూర్లో మంచి పరపతివుంది.

రమణ: అలాగేనాన్నా.

[ప్రభాకరం ప్రవేశిస్తాడు]

ప్రభా: (వస్తూ) నమస్కారమండీ!

సుబ్బా: నమస్కారమోయ్! రా, కూర్చో...నీ విషయమే ప్రస్తుతం అనుకుంటున్నాం. మీనాన్నగారితో చెప్పి యీవాడికేదైనా వుద్యోగం వేయించమూ నీ పుణ్యముంటుంది.

ప్రభా: మీరు చెప్పాలా! ప్రయత్నిస్తూనే వున్నాం......దేనికైనా ఆరోజు రావాలిగదండీ!

సుబ్బా: ఆమాట నిజమే మరి!

ప్రభా: ఏరా, మూర్తి! మాయింటికి వచ్చావటకదూ! కాస్సేపు కూర్చోలేక పోయావు!

రమణ: నాకు కొంత పనుండటంవల్ల వచ్చేశాను.

ప్రభా: సరేలే...అలా వెళ్దాం పద.

రమణ: కాస్సేపు కూర్చోరా పోదాం.

సుబ్బా: అబ్బాయ్...మీ అమ్మకుచెప్పి కాఫీచేయించి పట్రా.

ప్రభా: అక్కర్లేదండీ! ఇప్పుడే కాఫీ తాగాను. అంతకీ కాదంటే, యీసారి వచ్చేప్పుడు పుచ్చుకుంటాలెండి. పదరా మూర్తి! వస్తామండీ.

సుబ్బా: మంచిది నాయనా!

[ప్రభాకరం, రమణమూర్తి, వెళ్ళిపోతారు]

3 వ. రంగం

(రంగస్థలం: మొదటి రంగమే...)

ప్రభా: ఏమిటోనాన్నా! రమణమూర్తిని చూస్తూంటే, నాకు అదోలాంటి జాలిపుడుతోంది. వాడూ, నేనూ ఒకేసారి చదువు పూర్తిచేశాం...నాకు వుద్యోగం దొరికింది గాని, వాడికి దొరకడంలేదు.

రామ: దానికి మనమేంచేస్తాంరా! మనంకూడా శక్తివంచనలేకుండా ప్రయత్నిస్తూనే వున్నామాయె...నాకూ జాలిగానే వుంది వాళ్ళని చూస్తే! ఇప్పుడంటే, యిలా దూరపు బంధువులమై పోయాంగాని, మొదట్లో - అంటే మూడుతరాలముందు వాళ్ళూ మనం, యెంతో సన్నిహితులమని మానాన్న చెప్పుండేవారు. మొదట్లో వాళ్ళకే బాగా ఆస్తివుండేదట కూడాను. కాలం మార్పుతో వాళ్ళకుటుంబ పరిస్థితులుకూడా మారిపోయాయి పాపం!

ప్రభా: (జాలిగా) నిన్న వాళ్ళింటికి వెళ్లినప్పుడు తండ్రీ కొడుకూ మాట్లాడుకుంటుంటే, ఎందుకోమరి నాకు వినాలని బుద్ధిపుట్టింది. వాళ్ళనాన్న ఎంతోబాధతో యేవేవేవిటో చెబుతుంటే, నిజంగా నా హృదయం ద్రవించిపోయింది నాన్నా.

రామ: (సాలోచనగా) ఎవరికైనా అప్పట్లో ఆ అనుభూతి కలుగుతుందిరా! ఏం చేస్తాం? ఈవేళ గోపాలంగారు వస్తామన్నారు గదా...అతనితో రమణమూర్తి విషయం మళ్ళీ ఎత్తిచూస్తాను...

ప్రభా: మరోమాట మీతో చెప్పాలని ఎన్నాళ్ళనుంచో అనుకుంటున్నా...

(32-వ పేజీ చూడండి)

శుద్ధమైన సువాసనగల మంచి కాఫీ

మీరు సులభంగా కొనగల ధరకు!

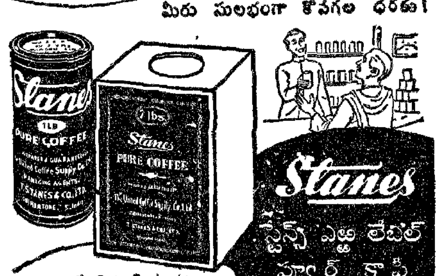

స్టేన్స్ ఎల్లోలేబిల్ ప్యూర్‌కాఫీ కోరినయెడల, అలమేగాక మీకు ఎన్నోకప్పుల కాఫీయగును. ప్రతి ప్యాకెట్టుపై స్టేన్స్ పేరుచూచి సరీ కొనండి. పాతబడని నాణ్యతకు అదే మీ గ్యారంటీ. స్టేన్స్ ఎల్లోలేబిల్ ప్యూర్ కాఫీ తాజాగా గాలిదూరనట్లు ప్యాక్‌చేయబడి పౌ. 1, 3, 7, 14&20పౌను టిన్నులలో లభించును.

ప్రతియొక్కరు కొనదగు చక్కని కాఫీ!

ది యునైటెడ్ కాఫీ సప్లై కంపెనీ లిమిటెడ్
కోయంబుత్తూరు, దక్షిణ ఇండియా.

ఖమ్మంమెట్టు ఏజెంటు: మెసర్సు రాధాకృష్ణ జనరల్ స్టోర్సు, కసాబా రోడ్డు ఖమ్మంమెట్టు కొత్తగూడెం. డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: మెసర్సు ది కొత్తగూడెం కో ఆపరేటివ్ స్టోర్సు లిమిటెడ్, కొత్తగూడెం.

అనుకోని అదృష్టం

(27- పేజీ తరువాయి)

రామ: ఏమిట్రా!

ప్రభా: రమణమూర్తి అంటే, మీకు ఎలాంటి అభిప్రాయముంది?

రామ: ఎందుకలా అడుగుతున్నావు?

ప్రభా: ఊరికనే... చెప్పండి.

రామ: అబ్బాయి మంచివాడు... తెలివైనవాడు... పెద్దలంటే అమిత గౌరవం చూపిస్తాడు.

ప్రభా: ఔనుకదా మరి! మీరు కోపగించుకోకండి... వాడికి మన వసంతనిచ్చి... (నమిలేస్తాడు మాటల్ని.)

రామ: (చప్పున అందుకుని తీక్ష్ణంగా కొడుకువేపు చూసి) పెళ్లి చెయ్యమంటావు! ఏం? (ఆగి) బాగానే వుంది గాని, బొత్తిగా మన హోదాకు వ్యతిరేకమైన సంబంధం!

ప్రభా: మీరూ అలా అంటే ఎట్లా నాన్నా? వ్యక్తి గుణగణాలకంటే డబ్బే ప్రధానమా? వాడికే ఏదో ఉద్యోగం అవుతే వాడి బ్రతుకు వాడు బ్రతకక్కపోతాడా? చెల్లాయి యీ పెళ్లిలో మనకళ్ళెదుటే వుంటుంది. ఏమంటావు నాన్నా?

రామ: ఏమంటాన్రా! నీకిష్టమైనప్పుడు నాకేం? రమణమూర్తిపై నాకు సదభిప్రాయమే వుంది గాని, అమ్మాయి ఒప్పుకుంటుందో లేదో?

ప్రభా: (చిరునవ్వుతో) చెల్లాయి ఒప్పుకుంటుందని నాకు బాగా తెలుసు.

రామ: (వింతగా) ఎలా తెలుసురా?

ప్రభా: ఎప్పుడన్నా రమణమూర్తి ప్రస్తావన వచ్చిందంటే, చెల్లాయి యెంతో ఉత్సాహం చూపుతుంది నాన్నా! వాడు రాసే కథల్ని చదివి యెంతో మెచ్చుకుంటుంది. అంతకీ కాదంటే, మీరోమాటు అడిగి చూడండి.

రామ: సరేలేరా.

గోపా: (ప్రవేశిస్తూ) నమస్కారమండీ దాసుగారూ!

రామ: రండి రండి. మీకోసమే కాచుక్కూర్చున్నా.

గోపా: (నవ్వి) అబ్బాయికూడా వున్నట్టున్నాడే...

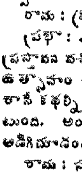

నారసింహ లేహ్యము

బంగారుతో చేరినది. మేహము, నిస్త్రాణ, నిస్సత్తువ వగైరా హరించి, బలము రక్తవృద్ధి కల్గించును. 20 రు. డబ్బి రు. 3-4-0. పోస్టేజి రు. 1-1-0.

పి. వి. పి. అండ్ కో, (ఆయుర్వేద వమూలం) పిందేసి (పోస్టు) — నెల్లూరుజిల్లా

ప్రభా: నమస్కారమండీ! (నిల్చుంటాడు.)

గోపా: నమస్కారమోయ్... కూర్చో కూర్చో....

రామ: అబ్బాయ్... వెళ్ళి అమ్మాయితో చెప్పి కాఫీ తీసుకురమ్మను.

గోపా: అబ్బే! వద్దులేవోయ్... యిప్పుడే కాఫీ తాగాను.

ప్రభా: (నవ్వుతూ) అలా అనటం పరిపాటేలెండి. (నిష్క్రమిస్తాడు.)

గోపా: అవుతే దాసుగారూ! అబ్బాయి ఏమంటున్నాడండీ! ఒప్పుకున్నట్టేనా?

రామ: ఈ కాలం కుర్రాళ్ళు కదండీ — ఆలోచించి చెప్తానంటున్నాడు. మనం వేరు, మన కాలం వేరూను; ముఖాముఖిగా మీరే అడిగేయండి. అప్పుడు వాడే చెప్తాడు.

[ప్రభాకరం కాఫీ తెచ్చి గోపాలంకి అందిస్తాడు]

గోపా: (కాఫీ త్రాగి) అవుతే ప్రభాకరం—యేమిటోయ్ నీ అభిప్రాయం?

ప్రభా: ఆలోచించనీయండి మరి!

గోపా: అదిగో! అల్లాంటి జవాబులే నాకు నచ్చవు. ఆలోచించటానికేముందోయ్ ... అమ్మాయిని నువ్వు చూసే వుంటావు... నాన్నగారు మాకారు... తతిమా విషయాలన్నీ తెలిసినవేను ... మరింక ఆలోచించటం దేనిగురించీ అంట? (ఖాళీ కప్పును కింద పుంచేస్తాడు).

ప్రభా: ఒక చిన్న షరతుంది...

గోపా: (త్రుళ్లిపడి) ఏమిటోయ్... కనీ వినని షరతులేమన్నా తెచ్చిపెడుతున్నావా యేమిటి?

ప్రభా: మరేమీ లేదులెండి... మా స్నేహితుడు, బంధువూ ఒకాయనున్నాడు. అతనికి వుద్యోగం చెయ్యించాలి ... [illegible] ఫైనల్ పాసయ్యాడు.

రామ: (నవ్వుతూ) అప్పుడోసారి మీతో చెప్పాను కదండీ గోపాలంగారూ! ఆ అబ్బాయి గురించే... సుబ్బారావు కొడుకు.

గోపా: ఓ! అదా... జ్ఞాపకముంది. (ప్రభాకరం వేపు తిరిగి) అంటే, ఆ అబ్బాయి వుద్యోగానికీ, నీ పెళ్ళికీ లంకె తగిలిస్తున్నావన్నమాట!

ప్రభా: (నవ్వి) లేకుంటే యెలా అండీ! మామూలు ధోరణిలో అడిగితే అవకాశం లేదని చెప్తారు, మీరు చెయ్యగలిగివుండీ కూడా.

గోపా: అందుకే యీవిధంగా వలపన్నావన్న మాట. ఒకవేళ యిప్పుడూ కాదంటూ నేనుకో... (సూటిగా చూస్తాడు)

ప్రభా: మీరు కాదనరని నాకు తెలుసు. ఒక స్వల్పవిషయం కోసరం, పదవకాశాన్ని విడిచిపెట్టరు... (నవ్వుతాడు)

గోపా: గొప్ప తెలివైన వాడవోయ్... అతనికి వుద్యోగం వేయించటం ఘనకార్యం కాకపోయినా కొంత శ్రమ తీసుకోవాలి.... సరే ప్రయత్నిస్తాను.

ప్రభా: ప్రయత్నిస్తానంటే కాదండోయ్... మా చెల్లాయికి మంచి సంబంధం చూస్తానన్నారుట... ఆ శ్రమ మీరు పడకుండా, అందుకు బదులుగా యీ శ్రమ తీసుకోండి.

గోపా: (ఆశ్చర్యంతో) అంటే, నాకేమీ అర్థం కాలేదు... మీ చెల్లాయికి మరి సంబంధం చూడనవసరం లేదన్నమాట! ఏం సంబంధం యేదన్నా కుదిరిందా యేమిటి?

రామ: సుబ్బారావు కొడుక్కి మా అమ్మాయిని యివ్వాలని వుందండీ!

గోపా: (ఆశ్చర్యపోతూ) ఏమిటీ! ఆ అబ్బాయికి మీ అమ్మాయిని యివ్వడమా?

రామ: తప్పేముందండీ! వాళ్ళు మాకు బంధువులు కూడాను. ఇప్పుడంటే వాళ్లిలా చితికిపోయారు గాని, మొదట్లో బాగా కలిగిన వాళ్ళే! డబ్బు లేనంతమాత్రాన సంబంధాలు, బంధుత్వాలూ విడిచిపెట్టుకోమని సిద్ధాంతం ఎక్కడా లేదుగా! మా అమ్మాయికి నేనే కొంత డబ్బు యిస్తాననుకోండి. అప్పుడు వాళ్లు ఆస్తిపరులేనా! ఏమంటారు?

గోపా: (చిరునవ్వుతో) చాలా సంతోషమండీ! నిజంగా మీ హృదయం చాలవిశాలమైనది. ఆ అబ్బాయికి రేపే ఆర్డరు వేయించేస్తా. ప్రభాకరం! మరి, నీ మాటేమిటోయ్.

ప్రభా: (నవ్వి) నాకేం అభ్యంతరం లేదు......తతిమ్మా విషయాలన్నీ పెద్దలు మీరు మాట్లాడుకోవల్సిందే.

గోపా: (నిట్టూర్చి) హమ్మయ్య! (కుర్చీలో చేరబడతాడు.) ("రామదాసుగారూ" అని బయట కేక వినిపిస్తుంది.)

రామ: అబ్బాయ్... యెవరో చూడరా.

ప్రభా: సుబ్బారావుగారి గొంతులా వుంది. (వెళ్తాడు)

రామ: రమ్మను... వేగిరం పో...

గోపా: మంచి సమయానికే వచ్చారు ఆయనకూడా.

(సుబ్బారావు, ప్రభాకరం వస్తారు.)

సుబ్బా: (వస్తూ) నమస్కారమండీ రామదాసుగారూ! నమస్కారమండీ గోపాలంగారూ!

రామ, గోపా: (ఒకేసారి) నమస్కారం. కూర్చో... కూర్చో...

(సుబ్బారావు కూచుంటాడు)

గోపా: అవుతే సుబ్బారావ్, ఇప్పుడు

మనమంతా సన్నిహితుల మౌతున్నామోయ్.

సుబ్బా: (అర్థంకాక) ఏమిటీ మీరంటున్నది?

గోపా: (నవ్వుతూ) ఇంకేమిటయ్యా! అనూహ్యంగా అదృష్టదేవత మీ కాళ్ళమీద వచ్చి పడుతుంటేనూ! రామదాసుగారు వాళ్ళమ్మాయిని మీ కోడలుగా చేస్తున్నారు.

సుబ్బా: (నవ్వకుండా) పరిహాస మెందుకండీ మాతో! మేం పేదవాళ్ళం...

రామ: లేదు సుబ్బారావ్...పరిహాసం కాదు. మా వసంతని రమణమూర్తి కివ్వాలని వుంది. నీ కిష్టమేనా?

సుబ్బా: (ఆనందం పట్టలేక) నిజంగానా?

రామ: నిజంగానే...

సుబ్బా: (ఉత్సాహంగా) అంత కంటె యింకేం కావాలి? నా కష్టాలన్నీ గట్టెక్కించే లక్ష్మీ అవతారమే మా యింట్లో పడుతోందంటే యెంత అదృష్టం! (నిస్పృహ ఒక్కసారి ఆవరించి) కాని....కాని....అబ్బాయికి...(చెప్పలేడు)

గోపా: (నవ్వి) ఉద్యోగం లేదంటావు ...రేపు వుదయం పది గంటలకు మా ఆఫీసుకి పంపవోయ్ అబ్బాయిని. రేపే ఆర్డరు వేయించేస్తాను.

సుబ్బా: నాకిదంతా కలగంటున్నట్టే వుందండీ! ఇక్కడ వుండలేను మరి...వస్తానండీ! మా ఆవిడకు యీ శుభవార్తలు చెబితే ఎంత ఆనందిస్తుందో, వస్తా రామదాసు గారూ (నిష్క్రమిస్తాడు)

రామ: అమాయకుడు...ఎంతగా సంబర పడిపోతున్నాడో!

గోపా: కాదుటండీ మరి: ఉద్యోగం దొరకడం మాటటుంచితే, మీ అమ్మాయి, వాళ్ళ యింటి కోడలవ్వటం వాళ్ళెప్పుడూ కలలో కూడా అనుకుని వుండరు. అంత అదృష్టం పట్టొద్దూ! మరిక నేను వెళ్ళొస్తా... రేపు మనం అన్ని వివరాలూ మాట్లాడుకుందాం. (లేస్తాడు)

రామ: మంచిదండీ!

ప్రభా: నేనూ అలా వెళ్ళి వస్తానన్నా:

(ప్రభాకరం, గోపాలం వెళ్ళిపోతారు)

రామ: అమ్మాయీ వసంతా!

వసం: ఏం నాన్నా? (వస్తుంది)

రామ: రమణమూర్తిని పెళ్ళి చేసుకోవటం నీకిష్టమేనా అమ్మాయీ...సిగ్గుపడకు...... చెప్పు...

వసం: (నవ్వుకుంటూ లోపలికి తుర్రుమంటుంది)

రామ: (నవ్వి) పిచ్చి పిల్ల...అబ్బాయి అన్నమాట నిజమే మరి. (లేచి లోపలికి పోతుండగా)

...తెర...

అర్జంటుగా కావలసినపుడు మీ దుస్తులను
24 గంటలలో కుట్టించుకోగలరు

మీరు 24 గంటలలో చొక్కా కుట్టించుకోవాలంటే 'సాన్ఫొరైజ్డ్' లేబిలుగల బట్ట కొనండి. 'సాన్ఫొరైజ్డ్' ట్రేడు మార్కుగల బట్టను కుట్టే ముందు తడపనక్కరలేదు కనుక మామూలుగా అయే 48 గంటల ఆలస్యము తగ్గును. ప్రొద్దున్న 'సాన్ఫొరైజ్డ్' ట్రేడు మార్కుగల బట్ట కొని, కుంగకుండా సరిపోయేలా ఉండే దుస్తులను మర్నాడు ధరించండి!

లేబిలుమీద '**SANFORIZED**' REGD TO MK
ఈ గుర్తు ఉన్నదా అని గమనించండి

అలా చేస్తే మీ దుస్తులు చాలనట్లుగా ఎన్నటికీ కుంగవు!

రిజిస్టరు చేయబడిన 'సాన్ఫొరైజ్డ్' అనే ట్రేడు మార్కునకు అధికారులైన క్లూయెట్, పీబోడీ అండ్ కంపెనీ ఇన్‌కార్పొరేటెడ్ (పరిమితమైన బాధ్యతతో యు. ఎస్. ఎ. లో సంస్థాపితము) వారిచే ప్రచురింపబడినది. ఈ కంపెనీ యొక్క కచ్చితమైన ప్రమాణములకు తగినట్లు కుంగకుండా ఉండే బట్టలమీదనే 'సాన్ఫొరైజ్డ్' ట్రేడు మార్కు వేయుటకు అంగీకారము యిస్తాము.

వివరములకు: 'సాన్ఫొరైజ్డ్' సర్వీస్, 9క, మెరీన్ డ్రైవ్, బొంబాయి 2

ACP. 4369